

Dandakaranya

Indiensolidaritets

Nr 1/2016

**MÖRKLÄGGNINGEN KRING BASTAR
KISHENJIS BREV TILL SIN MOR
NAXALITERNA FIRAR
MARX OCH KULTURREVOLUTIONEN**

Adivasis på en demonstration i Narayanpatna (i delstaten Odisha) 2014.

FÖRORDET

Det lär ha varit en ganska intressant upplevelse att åka med en kampanjbil genom Stockholm centrum. En stor högtalare var riktad ut genom fönstret på passagerarsidan och det ropades så högt att en och annan nog satte sevenelevenkaffet i vrångstruppen.

Ring och boka ett föredrag!

0729-139147

indiensolidaritet@gmail.com

facebook.com/groups/indiengruppen

Professor Saibaba som vi har skrivit om många gånger har nu återigen blivit släppt mot borgen och fortsätter sin kamp för daliter och adivasis rättigheter.

I en intervju i dagstidningen The Hindu säger han att regeringen har försökt döda honom genom att vägra honom sjukhusvård:

“Det verkar som de [regeringen och polisen] ville döda mig i smyg med hjälp av mina egna krämpor. De har inte skjutit mig men de ville döda mig på detta vis”. Saibaba arresterades av regeringen i maj 2014 för påstådda kontakter med maoisterna. Han har flera allvarliga sjukdomar och är rullstolsburen och fick därför komma ut mot borgen av medicinska skäl i juni förra året. Men i december fick han återvända till fängelset och hans hälsa förvärrades kraftigt under denna period. “Jag fick ingen

som helst behandling gavs till mig den här gången. Jag hölls ensam i en “andacell” [äggformade celler i ett högsäkerhetsblock]. Under min första vistelse i fängelse, fördes jag till sjukhuset 27 gånger. Men den här gången, fick jag inte ens åka till fängelsesjukhuset som är ett kvarter bort, och jag fick inte några läkemedel. Vad de skickade in till Högsta domstolen var också en uppenbar lögn. Jag kan inte lyfta min vänstra hand nu. Jag kan inte ens flytta mig från en plats till en annan utan hjälp utifrån, vilket inte var fallet tidigare”.

“De är rädda för min aktivism. De har upprepade gånger sagt till mig att det är på grund av mina kampanjer, särskilt på grund av adivasi-frågorna, som regeringen upplever som besvärad. Jag blev varnad för detta flera gånger innan de grep mig. Jag fick veta klara besked om att jag skulle arresteras om jag inte slutade”.

Saibaba menar att anklagelserna mot honom är ett försök att skrämja intellektuella som talar för vanligt folk.

“Budskapet var tydligt. Om de kan göra detta mot en person i rullstol, så de kan göra detta mot någon annan person också. De ville skapa en atmosfär av terror för att förhindra intellektuella från att tala sanning om verkligheten. Alla aktivister eller intellektuella som tar upp grundläggande frågor som berör den så kallade utvecklingen betecknas som maoister dessa dagar”.

Vi i Sverige tycker i alla fall att det är glädjande att Saibaba nu är ute i det fria. Det som däremot är mycket oroande är att den indiska regeringen trappar upp kriget mot det naxalitledda upproret med flygbombning. Det är inte svårt att föreställa sig vilken förödelse det kommer att leda till. Det hör trots allt ännu inte till vanligheterna att den indiska militären avrättar barn och gamla i någon större omfattning. Bomber som släpps via helikopter eller flygplan kommer att döda utan åtskillnad i en omfattning som vi inte har sett tidigare. Vi vill därför uppmana alla läsare att följa denna utveckling och uppmärksamma frågan så mycket som det går.

MÖRKLÄGGNINGEN KRING BASTAR

Bastar Solidarity Network har hållit möte som fördömer mörkläggningen kring Bastar som är ett distrikt i delstaten Chhattisgarh där naxaliterna har stort inflytande.

Kolkata, 21 maj. Under lördagen hölls en offentlig diskussion med titeln: "Mörkläggning kring Bastar: Ett krig utan vittnen", i Bharat Sabha Hall där människor hade samlats för att tala om och finna lösningar på de "successiva vågor av statsdirigerade angrepp" i och runt Bastar i Chhattisgarh, som har riktats mot adivasis liv och deras försörjning, och som blivit värre under de senaste månaderna.

Förutom våldtäkter på adivasikvinnor av säkerhetsstyrkor, och fän-

gslandet och dödandet av adivasis, som påstås vara naxaliter, har bastarpolisen tillsammans med grupper som Adivasi Ekta Manch (den militanta flygeln av Samajik Ekta Manch, som anses vara en utlöpare av den fruktade Salwa Judum - en milis aktiv i att undertrycka adivasis och det maoistiska upproret tills den upplöstes 2011 på order av högsta domstolen) hotat och skrämt aktivister, forskare och journalister i området. I mars 2016 greps två journalister av polisen för att ha publicerat rapporter som stod i strid med statens planer, varefter en sammanslutning av journalister i Bastar bojkottade publiceringen av alla rapporter som rörde maoisterna eller polisen, tills de lovats säkerhet och rätt att rapportera objektivt.

Evenemanget i Kolkata organiserades av Bastar Solidarity Network – Kolkataavdelningen, ett forum bestående av studenter och aktivister, som bildades i mars vid tiden för attacken mot Soni Sori. De organiserade sitt första offentliga möte den 26 mars, där aktivisten Binayak Sen talade.

Talare på lördagens offentliga möte var Kamal Shukla (en journalist från Chhattisgarh), Vira Sathidar (dalitisk kulturaktivist), Sharmishtha Chowdhury (aktivist och företrädare för WSS undersökningsgrupp som arbetar i Chhattisgarh) och Umar Khalid (doktorand från JNU, aktivist i studentorganisationen Bhagat Singh Ambedkar och som för närvarande arbetar med adivasihistoria).

Kaos utanför arrangemanget

Som väntat hade några Hindutvagrupper samlats utanför Bharat Sabha Hall runt klockan fyra på eftermiddagen, en timme innan mötet skulle börja, och började protestera mot Khalids närvaro, och om och när det var möjligt, försökte de skrämra vem som helst som såg ut som en universitets- eller collegestudent och bad dem att gå hem. Umar Khalid, som blev ett känt namn i alla collegecampusar på grund av sin inblandning i uppviglingskontroversen på JNU är nu ute mot borgen vilken tydligen framkallat starka känslor hos de kadrer i saffransfärgade kläder som gick runt och skrek: *“Vi ska skicka hem de där pakistanierna, dessa söner till grisar!”*.

De grupper som identifierades var BJP Yuva Morcha och Hindu Samhati. Hindu Samhatits ordförande Tapan Ghosh höll ett tal utanför hallen och fördömde det offentliga mötet och Umar Khalids närvaro, som han kallade “terrorist” och en “anti-nationalist”. Riddhi Roy, en Kolkatastudent, hävdade senare under dagen, enligt ett facebookinlägg att hon och hennes vän jagades av “hejdukar” ett helt kvarter och att polisen inte visade några tecken på vilja hjälpa dem. Hon hävdade också att en kvinnlig aktivist på plats överföll en kvinnlig student och hånade henne “för hennes androgyna utseende”. Även om det var tumult ute på gatorna, så förlöpte mötet i Bharat Sabha

Hall smidigt. Sananda Dasgupta, medlem i Bastar Solidarity Network – Kolkataavdelningen, sade att polisen var samarbetsvillig och att de inte hade några problem att genomföra mötet. Som sagt, ute på gatan ansträngde polisen sig inte för att stävja protesterna, även om de grep några Hindu Samhati-medlemmar.

Fram till kvart över fem (mötet började klockan fem) var en hel del studenter och Bastarsympatisörer strandsatta utanför Bharat Sabha Hall och kunde inte gå in. Polisen vaktade noga ingången till möteslokalen och var fientligt inställd till alla som försökte ta sig in, möjligen av rädsla för ytterligare våld. Halvsex hade gänget i saffransfärgade kläder försvunnit och alla som ville delta i evenemanget kunde komma in i möteslokalen.

Den allmänna diskussionen

Inuti Bharat Sabha Hall hade en folkmassa på cirka 150 personer, bestående av studenter, aktivister, journalister och Bastarsympatisörer, samlats. Chhattisgarhjournalisten Kamal Shukla var den förste att gå upp på scenen.

Shukla fördömde den organiserade attacken mot adivasis, en attack som stötts av Bastars överinspektör SRP Kalluri. Han sa: “150 000 adivasi har fördrivits. 10 000 har dödats. Adivasi har avhumaniserats och körts över av statsapparaten. Har de inga rättigheter?”

Han citerade stamaktivisten och Aam Aadmi Partiets ledare Soni Sori. Soni Sori attackerades av “okända gärningsmän” i februari, för att hon hade kämpat för adivasis rättigheter (under polishot) de senaste tre åren. Han sade att regeringen är rädd för människor som Sori och sociologen Nandini Sundar vilka ingick i en undersökningsgrupp i Bastarregionen. Shukla sade att delstatsregeringen inbjuder multinationella företag att komma till området för att plundra dess naturresurser som finns direkt under fötterna på adivasis och eftersom undersökningsgruppen försöker avslöja det, konstrueras åtal mot dem. Han fortsatte sedan med att berätta om en incident, där han fördes till polisstationen och ombads att hålla sig borta från Bastar i tre år och hotades med att om han inte gjorde det, skulle de använda en störtflod av “bevis” mot honom (polisofficern visade honom uppenbarligen en omfattande fil) som skulle bevisa att han var ett hot mot den inre säkerheten. Officeren visade sedan Shukla en video med honom, när han tog sig till ett maoistläger. Shukla sade till officeren att han kunde göra vad han ville med videon och gick därifrån.

Vira Sathidar

Näste talare var Vira Sathidar, en dalit som är kulturaktivist och huvudrollsinnehavare i filmen “Court” (Domstol) från 2014, som var Indiens officiella bidrag till kategorin

Hindufascister i sina typiska orangea saffransfärgade kläder var utanför för att störa och stoppa mötet.

Bästa utländska film vid den 88:e Oscarsgalan.

Sathidar påminde oss om Sanjay Khobragade, en dalit som de satte eld på 2014, återigen av "okända gärningsmän", varefter polisen grep sex misstänkta. Men efter två dagar släppte polisen dem och grep i stället hans fru för att vara inblandad i attacken.

"På den sociala stegen befinner sig adivasierna t.o.m. under daliterna. Vi måste kämpa för dessa människor som medborgare i landet, inte bara för enskilda aktivister. Men regeringen säger att detta strider mot konstitutionen och att det innebär att du är antinationalistisk. Kommer regeringen skjuta dem som försöker förverkliga förordet till vår konstitution som säger att vårt land är sekulärt och socialistiskt? Staten tecknar samförståndsavtal med multinationella företag vars enda agenda är vinst, och då kallas de patrioter och deshbhaktis (ungefär: lojalister). De hävdar att de älskar sitt land, och att vi inte gör det? Sedan visar det sig att konstitutionen inte är social-

istisk eller sekulär. Den är för kapitalisterna. De som är förpliktigade att göra den sekulär är upptagna med att göra den till Hindurashtra (hindunationalistisk politik)."

Sathidar fördömde Chhattisgarhs statsapparat för att försöka tysta den tredje statsmakten – medierna – till hinder för att försöka ställa regeringen till svars för dess brott. Han citerade exemplet Bela Bhatia, en aktivist i Bastar, som stämplas som "naxalit", för att han har försökt polisanmäla säkerhetsstyrkornas våldtäkter.

Sathidar fortsatte att attackera tanklösheten hos sanghimedlemmarna, som protesterade utanför hallen. Han sade att de inte kan tänka själva och "inte har någon hjärna". "Staten är inte nöjd med en anständig man, som går hem och ber till sina hinduiska gudar. De är så osäkra att de måste skapa hinduiska modellmedborgare, som faktiskt är hejdukar, som skrämmer andra att bli modellmedborgare och propagerar för Hindutva (en prohinduiske fascistisk rörelse övers. anm.). "

Sathidar uppmanade studenter och aktivister i staden och över hela Indien att sluta vara rädda och tala för daliterna, adivasis och andra förtrycktas rättigheter. Ett rädlans grepp har skapats och att fastna i det innebär att bli "psykiskt sjuk". Han rådde människor att bli bhaymukt (ungefär: solidariska) och att föreställa sig hur rädda adivasi är, om de själva är så rädda trots att de är långt från Bastar.

Sathidar uttryckte sedan sitt missnöje med hur regeringen lagt beslag på B.R Ambedkar (mycket känd avliden företrädare för daliterna ö.a.), och hävdade att Ambedkar aldrig skulle godkännt BJP:s plan att göra en "panchthirhas" (ungefär: helig plats ö.a.). Han påpekade det ironiska i det faktum att entreprenörerna och ingenjörerna bakom Ambedkars minnesmärke, som finansieras med fyra miljarder ur offentliga medel, tillhör RSS (en paramilitär hindufascistisk organisation ö.a.). Han sade att endast när folk förstår den verkliga Ambedkar, kan de ta ställning till vad som händer i Bastar. Sathidar ifrågasatte också mediernas sätt att arbeta. Han påminde

om den gången RSS laddade ner en åtta månader gammal bild av honom och Umar Khalid och skickade den vidare till medierna, för att försöka framställa Khalid som maoist. Han bad journalisterna i rummet att gå och bevaka "adivasierna" och ta bilder på dem, i stället för att "hejduskarna" utanför.

"Adivasierna är de som skyddar vårt land, dess floder, träd, våra naturresurser. De är inte de som inkräktar olagligen. Varför måste de sedan betala priset för att säkerställa att vi lever bekvämt? Det beror på det verkliga bytet ligger under marken de bor på. Vi kommer att ha ytterligare tre år med denna regering och det kommer att bli värre. Om detta händer, kan vi lika gärna kasta oss fullfjädrat in i kampen. Först då kan vi förverkliga Ambedkars, Periyars, Ashfaqullas och Bhagat Singhs vision."

I samma ton tillade Shukla att det finns åtminstone femtio icke undersökta områden inne i Chhattisgarh, som inte ens finns på den indiska kartan. Så när regeringen skickar väpnade styrkorna dit, "så gör de sitt med hagelgevär?"

Dalitaktivisten Manoranjan Byapari, som arbetade nära Shankar Guha

Niyogi (grundare av Chhattisgarh Mukti Morcha), frågade Shukla vad rörelserna kan förlora på att vara personfixerade. Shukla svarade med att säga att folkliga rörelser inte bör centrera kring en individ utan att det är idéerna som måste spridas. Shukla tillade att det inte är sant att de folkrörelserna håller på att försvinna, eftersom han vet att antalet maoister ökar för varje dag i Raipur, Chhattisgarh, i motsats till de officiella rapporterna, som påstår att maoisterna ger upp, vilka planteras i massmedierna.

Umar Khalid

Nästa talare på podiet var Umar Khalid, och som väntat fick han kvällens största jubel. Han fördömde Zee News för att konsekvent svartmåla studenternas och aktivisternas anseende i nationell tv och kallade företaget "Chee News", vilket lockade till burop och skratt hos publiken. I ett facebookinlägg nyligen uttryckte han sin bitterhet mot mediethusen. Khalid tillade att attacken på studenter i högskolor och universitet är en del av en större attack på folkets frihet.

Khalid nämnde att den dåvarande

premiärministern Manmohan Singh 2010 sade att "naxalitrörelsen är det enskilt största hotet mot den inre säkerheten", eftersom naxaliterna kämpade mot företagets intrång i Chhattisgarh, Orissa, Västbengalen, Andhra Pradesh och Madhya Pradesh. Vid denna tidpunkt hade Chhattisgarhregeringen undertecknat omkring 300 samförståndsavtal med olika multinationella företag, men projekten avstannade. Så, det enda sättet att förverkliga dessa projekt bestod i att göra sig av med adivasierna och så föddes Salwa Judum och Operation green hunt, och när dessa inte fungerade, såg det militär-industriella komplexet till att göra sig av med UPA-regeringen och förde istället fram Narendra Modi. Följaktligen godkändes hundratals projekt över en natt. I mars meddelade den federale ministern för miljö, skog och klimatförändringar att sedan den nya regeringen tillträdde, har BJP gett klartecken till 900 projekt, investeringar till ett värde av 6400 miljarder.

Khalid förklarade hur landet drivs mot att bli en militärstat. Mitt i en global ekonomisk kris har Modiregeringen, enligt Khalid, misslyckats med

Sharmishtha Chowdhury, aktivist och företrädare för undersökningsgruppen inom "Kvinnor mot sexuellt våld och statlig repression".

att skapa arbetstillfällen, men de har ökat de utländska direktinvesteringarna med 49% i försvarssektorn – som en följd av detta kan man inte hitta jobb någonstans utom hos militären och polisen. Khalid höll regeringen ansvarig för indiska soldaters död, som t.ex. L.N. Hanamanthappa, vid den indisk-pakistanska gränsen. Ett område som blivit mer och mer militariserat under årens lopp.

Han fördömde också Modiregeringens utvecklingsmodell som bygger på profit, men som inte är för folket. Denna modell erkänner adivasis existens och alla andra som inte passar in i företagets hindutvavision, och på sätt utgör denna "utveckling" inte en lösning, utan ett problem.

Khalid tillade att Rohit Vemulas självmord var mord och att han inte hade döddats för att han var en dalit, utan för att han var en utbildad dalit som hade talat om Muzaffarnagar, Bastar och Manipur. Han hade talat mot privatiseringen och brahmaniseringen av utbildningsinstitutionerna och att polisens våldsmaskineri använder skrämselektaktik mot studenter och

alla andra som försöker att kritisera denna institution. Han avslutade sitt tal med att säga att han och hans likasinnade har ett förhållande till Kashmir, Manipur, Bastar och Vemula som består av kamp och solidaritet och att om det inte finns jämlikhet på social och ekonomisk nivå, är jämställdheten i politiken inte till någon nytta, och tills vi får det så kommer vi inte få ett Indien som motsvarar Ambedkars drömmar.

Sharmishtha Chowdhury

Vid tiden för Sharmishthas tal rapporterades att polisen av rädsla för våldsamheter hade bett arrangörerna att se till att Khalid kom ut ur byggnaden så snart som möjligt. Sharmishtha Chowdhury, aktivist och företrädare för undersökningsgruppen inom "Kvinnor mot sexuellt våld och statlig repression" som arbetar i Chhattisgarh, tog mikrofonen och talade passionerat mot polisen: "Vi behöver inte polisen. Vi kan ta hand om Umar själva!".

Hon fortsatte sedan att berätta om sina erfarenheter som forskare och

aktivist i avlägsna regioner i Chhattisgarh, där det inte finns några vägar, elektricitet, dåliga sanitära förhållanden och avsaknad av andra grundläggande bekvämligheter. Hon sade att Tendubladen som adivasis skördar knappt ger så mycket att de överleva och chiliodlingen i Andhra Pradesh är en mardröm att arbeta med. Hon avslutade talet med att uppmana studenter och aktivister att gå samman och besöka sådana platser och få fram ut deras berättelser till allmänheten.

Mötet avslutades strax därefter. Ingen våldsam eller obehaglig incident inträffade när Khalid lämnade. Men, enligt uppgift, den bil som han åkte iväg i, jagades av en motorcykel en stund, tills mc-föraren tänkte om och avvek.

*Skreven av Devarsi Ghosh
Redigerad av Manisha Ganguly
Videoredigering: Dwaipayan Banerjee.
Foto: Bastar Solidary Network – Kolkata Chapter.*

Stökigt med poliser och hindufascister utanför mötet.

KISHENJIS BREV TILL SIN MOR

Mor! Hur mår du?

Följande brev skrevs av Kishenji (hans civila namn var Mallojula Iris Rao) som var medlem av CPI(maoist):s centralkommitté och som döddes i påhittad skotväxling i Västbengalen i november 2011. Brevet skrevs strax före hans död. Det har översatts från Telugu av Anishetty Shankar och publicerades i en tidning på mors dag. Brevet skrevs bland annat med anledning av att Indiens regering påstått att Kishenji hade blivit dödad och var ett sätt för honom att nå sin mor utan att röja sin vistelseort.

“Folket skyddar skogens bröder och systrar trots statens förtryck och säkerhetsstyrkornas finkamning av skogsområden. Repressiva åtgärder från regeringens sida ökar när folkets organisationer växer. Allt är bra här. Du kanske har observerat studenterna vid Hyderabad! Telangana har inte utropats trots studenternas kontinuerliga kamp vid Osmaniauniversitetet och Kakatiyauniversitetet, olika politiska partier och alla årtioden av offer och självmord.

Vi utökar vårt stöd för ett skapande av Telangana. Men än mer för ett demokratiskt Telangana, ett demokratiskt Dandakaranya och ett demokratiskt Lalgargh. Vi kämpar också för ett Gurkhaland. All kamp skall pågå tills strävan efter en egen stat blir framgångsrik. Alla politiska partier spelar med frågan om Telangana. Men vi krävde och kämpade från allra första början för ett fritt Telangana – och även för ett demokratiskt Telangana! För att avleda från frågan pågår en konflikt i Kongresspartiet och under ledning av chefsministern över det statliga Rosiaiah distribuerar de gratis ris i hela området. Allt detta kommer inte att minska folkets längtan efter ett självständigt Telangana. För att splittra folket i frågan skapar de tumult genom undantag för de 4 procenten muslimer. För att överleva i kongressen har BJP (Bharatiya Janata Party, ett av Indiens största partier, ö.a.) och RDP satt sig i samma båt.

Den här gången uttryckte sig premiärminister Manmohan Singh, och polisminister Chidambaran sig

positivt om ett separat Telangana. Detta för att lugna det våldsamma motståndet bland studenterna vid Osmaniauniversitetet och Kakatiyauniversitetet. Ändå görs inga försök att uppfylla löftet. Vi stödde kampen för Telangana som en del av vår kamp för våra rättigheter. Regeringen såg vårt stöd som en orsak att krossa vår organisation. Precis som i Lalgargh utplacerades styrkor vid Osmaniauniversitetet. Folket vet vem maoisterna stödjer. Det är rörelsens anspråkslösa plikt att skydda Hyderabad, folkets historia, muslimer, hinduer, adivasis och förtryckta från maktens klor. Att demokratisera Telangana och arbeta för ett federalt Indien är det enda syfte maoisterna har i detta.

Staten förklarade krig mot oss. Rörelsen gör framsteg med politiken för ”jord till de förtrampade och jord till stamfolken”. Manmohan Sing, Patnaik, Chambaram tilldelade tusentals hektar mark till Jindals, Posco, Tatas (storföretag, övers. anm.) i Odisha, Chhattisgarh och Jharkaland. När fyrtyotusen tunn-

land mark gavs till de multinationella företagen tar människorna upp olika typer av kamp och blir också beredda att ge sitt blod för sin mark. Vi är med dessa människor! Som du vet pågår ett folkrig under vår ledning för att skydda ursprungsbefolkningens rättigheter.

Mor!

För dig och alla mödrar som du, kämpar vi mot de svek och det falskspel som dominerar i stamområdena. På slättlandet försvinner vår naturliga aubergin (mycket viktig grönsak för fattiga i Indien, övers. anm.) och BT aubergin (genmodifierad aubergin övers.anm.) ersätter den. Eftersom vi är emot det så lanseras operationer som Green Hunt mot oss. Regeringen vilseleder media genom att påstå att jag tillsammans med några andra kamrater dog i en "skottväxling" i mars 25-26. Jag och alla andra kamrater är i säkerhet. Folket skyddar och vakar över oss.

Mor! Gråt inte.

Inte bara du, tusentals mödrar i Indien!

Vi är i säkerhet och mår väl. Dina söner är alla med i den stora striden. Om vi vinner denna kamp, blir det en storslagen soluppgång – svalkande vind, en storslagen och ny miljö utan förtryck och repression. Arundhati Roy besökte nyligen Dandakaranya i Chhattisgarh, träffade flera av dina söner i skogen och skrev om dem för den övriga världen skall känna till dem. Om du vill veta vad vi kämpar för så läs den.

Mor!

Jag finns kvar,

Röda, hälsningar!

Röda Hälsningar!

Jag finns kvar. Jag kommer att skriva igen så fort jag får tillfälle.

Din Koti (hans mors smeknamn på honom, övers.anm.) på Venus, Mainsa, Raji Reddys och tusentals andra söners vägnar.

Tillägg av översättaren

Kishenji var otroligt omtyckt som människa och ledare. Vid obduktionen såg man hur bestialiskt torterad han blev av Indiska statens styrkor. Kishenji gick ofta obeväpnad och blev fångad i ett bakhåll. Benen och armarna blev avslagna och det gick knappt att känna igen honom då hans tänder var utdragna. För denna vackra och älskade ledare, var Indiska staten så rädd att de torterade honom på det mest vidriga vis. Hur rädd ska Indiska staten då vara när folket reser sig och en stor våg av revolution rullar över dem?

Översättning från engelska till svenska av Pia E. Hanzén

Kishenjjs mor Madhuramma på begravningen.

NAXALITERNA HAR ORDET

Uppmaning från Naxaliterna att fira kulturrevolutionen, Naxalbariupproret, Oktoberrevolutionen och Marx födelsedag

Fira femtioårsdagen av den stora proletära kulturrevolutionen och Naxaliternas väpnade uppror, hundraårsdagen av den socialistiska revolutionen i Ryssland och tvåhundraårsdagen av den store läraren för det internationella proletariatet, Karl Marx födelse med revolutionär entusiasm och glöd!

Upprop från Centralkommittén, 16 mars 2016

Kära kamrater, vänner av den indiska revolutionen, arbetare, bönder och arbetande massor.

Inom en kort tidsperiod kommer vi att fira fyra, för världsproletariatet viktiga jubileer: Den stora proletära kulturrevolutionen i det socialistiska Kina som har sitt femtioårsjubileum i år, var en aldrig tidigare skådad revolutionär massrörelse under ledning av Mao Zedong och det kommunistiska partiet. Den syftade till att bringa varje del av den kulturella överbyggnaden i överensstämmelse med landets socialistiska ekonomiska bas genom att mobilisera de breda arbetande massorna mot bourgeoisien och olika former av reaktionär kultur. Den innebar en förbittrad klasskamp mot de som envetet slagit in på den kapitalistiska vägen, den var en fortsättning på den antirevisionsistiska kampen under "Den stora polemiken" (mot urartningen av Sovjetunionens kommunistiska parti, övers anm.) och inledde en ny etapp i utvecklingen av den kinesiska revolutionen. Den underströk Maos lära om att många kulturrevolutioner kommer att vara nödvändiga under uppbygget och konsolideringen av socialismen på vägen mot kommunismen. Internationellt gav den en grundval och förutsättningar för en avgörande brytning med revisionismen i den kommunistiska rörelsen i många länder, formerandet av marxist-leninistiska partier och väpnade revolutionära

bonderörelser. I Indien var det stora, väpnade bondeupproret i Naxalbari, vars femtioårsdag vi firar i år, inspirerat av den stora proletära kulturrevolutionen. Naxalbari var en banbrytande händelse under ledning av kamrat Charu Majumdar, en av de två stora ledarna, lärarna och inspiratorerna till CPI (maoist) och kamraterna CM och KC, som innebar en nystart för landets nydemokratiska revolution. Hundraårsdagen av segern i den stora ryska, socialistiska revolutionen närmar sig också. Den krossade de ryska kapitalisternas och de feodala klassernas makt genom ett väpnat uppror och för första gången grundades en ny stat av arbetarklassen och de arbetande massorna under ledning av kamraterna Lenin och Stalin. Den antog uppgiften att bygga socialismen och lade grunden för att skapa ett socialistiskt system som beredde vägen för övergången till kommunismen. Bolsjevikernas revolution vägledades av en riktig proletär marxistisk ideologi och ett proletärt revolutionärt parti. Det slog fast en riktig strategi och taktik och förde en oförsonlig kamp mot höger- och "vänster"-opportunist inom partiet och landet. I kampen för det socialistiska uppbygget och kampen mot inhemsk och utländsk opportunist utvecklades marxismen till ett nytt, högre stadium, leninismen och marxismen-leninismen.

Grundaren av den proletära ideologin, politiken och den vetenskapliga socialismen och den store revolutionäre filosofen som formulerade en helt ny och rakt igenom vetenskaplig teori och metod, Karl Marx, tvåhundraårsjubileum närmar sig också. Marx pekade ut en ny framgångsrik väg för mänskligheten såväl i dess förbittrade kamp mot borgerlig och småborgerlig ideologi, ekonomi, politik och kultur som i kampen mot höger- och "vänster"-opportunist inom arbetarrörelsen. Med marxis-

men inleddes en ny epok för mänskligheten som varit förslavad av exploatering och förtryck i tusentals år. Detta gjorde övergången till ett klasslöst samhälle, och därmed till frihetens rike, möjlig.

Dessa årsdagar är viktiga tillfällen för att slå fast den obestridda sanningen att det enda alternativet till kapitalismens löneslaveri, exploatering, förtryck, fattigdom, diskriminering, förstörelse, kriser och krig i dagens värld är socialism och kommunism. Detta är tillfällen att återigen slå fast att i kampen mot kapitalet kommer dess dödgrävare att begrava de gamla dekadenta sociala förhållandena och ersätta dem med att bygga socialismen för att gå vidare mot ett klasslöst samhälle, vilket kommer innebära ett slut för mänsklighetens förhistoria så att mänsklighetens verkliga historia kan börja. De som godtyckligt hävdar att kapitalismen är odödlig och att kommunismen är föråldrad glömmar att mänskligheten under större delen av sin historia levit i ett klasslöst samhälle, att den har vuxit fram ur ett klasslöst samhälle och att den återigen, under ledning av proletariatet, den nyaste och mest revolutionära klassen, ska nå ett klasslöst samhälle genom att gå igenom olika historiska stadier. De som pekar på nederlagen för de socialistiska samhällena i Sovjet och Kina glömmar medvetet att även borgarklassen, under flera hundra år, drabbades av otaliga nederlag i sin kamp om makten mot de feodala klasserna. Ända sedan Paris-kommunen har varje nederlag gett proletariatet nya lärdomar. Genom att lära av misstagen och dra slutsatser av nederlag kommer proletariatet och dess parti obevekligt, envist och ihärdigt att fortsätta sin kamp mot bourgeoisien och vara en förtrupp för alla förtryckta klasser i upprättandet av socialismen, först i ett land och sedan i flera för att slutligen etablera socialismen över hela världen genom att

Naxaliterna genomför ett firande under den nionde partikongressen.

besegra kapitalismen, imperialismen och alla andra reaktionära krafter. Sedan, när alla objektiva förutsättningar skapats, kommer världen att kunna skriva på sin fana: "Från var och en efter sin förmåga, till var och en efter sitt behov". Så låt oss än en gång slå fast att det inte finns något alternativ till Marxism/MLM när vi firar dessa jubileer! Det finns inget alternativt till proletärt ledarskap och ett proletärt parti! Det finns inget alternativ till revolution och det finns inget alternativ till socialism och kommunism!

Tre av dessa årsdagar, femtioårsdagen av Den stora proletära kulturrevolutionen, hundraårsdagen av Oktoberrevolutionen och tvåhundraårsdagen av Karl Marx födelse, kommer att firas av proletariatet i länder över hela världen.

Vårt parti, CPI(maoist) är en hängiven del av det internationella proletariatet. Det vägleds av marxismen-leninismen-maoismens vetenskapliga ideologi och tillämpar den i praktisk handling. Hårdnackat och obevekligt bekämpar det olika former av revisionism, såväl högeropportunistisk som "vänster"-sektarism. Det är invecklat i ett långvarigt krig för att framgångsrikt fullborda den nydemokratiska revo-

lutionen i Indien, som en oskiljaktig del av den socialistiska världsrevolutionen. CPI(maoist) ansluter sig till världsproletariatet i dess firande av dessa viktiga årsdagar. Det är vår plikt att tillsammans med verkliga maoistiska partier, organisationer och enskilda i världen fira dessa tre proletära världshändelser för att upprätthålla, försvara och tillämpa marxism-leninismen-maoismen i syfte att föra den nydemokratiska revolutionen framåt i vårt land. Att fira dessa händelser innebär att förstå marxismens revolutionära kärna, att ta tillvara glöden i historiska, segerrika revolutioner, att lära av det internationella proletariatets positiva och negativa erfarenheter, att dra lärdomar av våra nederlag och misstag och att lita till våra egna krafter för att djärvt gå framåt under nya sociala och revolutionära förhållanden för att genomföra den nydemokratiska revolutionen i vårt land genom att bekämpa imperialismen och alla reaktionära krafter. Av dessa anledningar, kommer dessa historiska händelser att högtidlighållas på alla platser där vi finns efter vår förmåga och möjlighet. Alla partieneheter ska förbereda sig och lägga maximal styrka i uppmaningar till de breda massorna att aktivt och energiskt delta i detta firande. Vi uppmanar dem

att fira femtioårsdagen av den stora proletära kulturrevolutionen mellan den 16 och 22 maj, femtioårsdagen av naxalitupproret mellan den 23 och 29 maj 2017, hundraårsdagen av oktoberrevolutionen mellan den sjunde och 13 november 2017 och tvåhundraårsdagen av Karl Marx födelse mellan den femte och 11 maj 2018. Om det inte är möjligt att genomföra detta under dessa datum kan firandet arrangeras vid andra tidpunkter under jubileumsåren (centralkommittén beklagar att uppmaningen att fira den stora proletära kulturrevolutionen, på grund av speciella omständigheter, kommer så sent. Den ska därför högtidlighållas under en vecka någon gång mellan maj 2016 och maj 2017 med målsättningen att förklara den stora betydelsen av den stora proletära kulturrevolutionen för massorna). Dessa händelser ska firas i form av kampanjer och som jubileumsveckor.

Kamrater! Det världskapitalistiska systemet skapar akuta ekonomiska och politiska kriser, det leder till förstörelse av produktionskrafter, ökar utsugningen och förtrycket och skapar krig runt om på jorden. En stor majoritet av jordens länder, nationer och folk befinner sig i imperialismens

"Enough of acts passed by congress, now its time for action" - Narendra Modi

grepp vilket skapar stor förbittring och motstånd bland befolkningarna. De kommande upproren får alla världens reaktionärer att skaka av skräck. Därför tillgriper de olika repressiva och bedrägliga metoder inklusive en utbredd kontrarevolutionär propaganda mot såväl marxismen-leninismen-maoismen, nydemokratiska revolutioner och nationella befrielseörelser som mot alla former av folkets demokratiska kamp för att pacificera och splittra den växande sociala rörelsen. I en sådan situation är det vår uppgift att bekämpa fienden på ett bredare plan som innefattar bland annat ideologiska, politiska och militära områden. De fyra kommande revolutionära högtidsdagarna ska användas för denna uppgift. Vi ska använda dessa tillfällen för att ideologiskt skola landets arbetare, bönder, studenter, ungdomar, intellektuella, förtryckta grupper som kvinnorna, daliter, adivasis och förtryckta nationaliteter och religiösa minoriteter och alla andra grupper bland de arbetande massorna. Vi ska uppmana dem att resa sig, enas och kraftfullt organisera sig för att på alla tänkbara sätt stå emot de härskande klassernas angrepp. Vi ska uppmana massorna att delta i den nydemokratiska revolutionen och ansluta sig till folkkriget i stort antal. Budskapet att den nydemokratiska revolutionen är den enda vägen till befrielse av de breda arbetande mas-

sorna ska allmänt propageras bland dem. Detta är avgörande nu när brahminhindufascismen som tjänar de härskande indiska klasserna och imperialismen under en parlamentarisk fasad, i allt högre grad öppet attackerar kommunismen och alla progressiva och demokratiska ideologier, rörelser, kulturer, värderingar och målsättningar, som en del av deras allmänna offensiv mot folket.

Vi måste planera för två sätt att fira dessa högtidsdagar. Det första sättet är hur vi organiserar firandet i landsbygdsområden som leds av vårt parti, PLGA, revolutionära folkkommittéer och de revolutionära massorganisationerna. Det andra sättet är det öppna och legala firandet, huvudsakligen i städerna, som arrangeras av offentliga organisationer, antingen på egen hand eller tillsammans med andra revolutionära demokratiska krafter och enskilda personer. Ledningen för våra revolutionära massorganisationer ska kraftfullt ta initiativ för att organisera detta. De ska ta ansvaret för att dra upp riktlinjerna för detta firande tillsammans med andra vänskapligt sinnande krafter.

Femtioårsdagen av naxalitusproret har internationell betydelse men är framför allt relaterat till det pågående långvariga folkkriget i vårt land. Promaoistiska och radikala demokratiska

partier och enskilda personer på indisk och delstatsnivå kan vara beredda att enas med oss för att fira detta jubileum under förutsättning att vi tar initiativet och har en ödmjuk och flexibel inställning. Fast det är viktigt att försöka genomföra firandet tillsammans med andra krafter, ska vi inte acceptera en urvattning av den politiska ideologins kärna och nedgradering av betydelsen av naxalitusproret. Därför är det bättre att endast enas med de som hyllar upproret men inte förnekar dess ideologiska kärna. De bör generellt vara positiva till de pågående revolutionära och demokratiska rörelserna. Med detta i bakhuvudet bör ett så stort deltagande som möjligt eftersträvas. Vår centralkommitté vänder sig såväl till verkliga proletära partier, organisationer och enskilda i olika länder som till vänner och sympatisörer till den indiska revolutionen för att i relation till det pågående långvariga folkkriget i Indien organisera firandet av femtioårsdagen av naxalitusproret.

Såväl äkta marxister som revisionister kommer att hylla och fira 50-årsdagen av den stora proletära kulturrevolutionen, hundraårsdagen av oktoberrevolutionen och Marx tvåhundraårsdag. Därför är det möjligt att organisera ett bredare firande av dess högtider än av årsdagen av naxalitusproret. Men vi bör bara förena oss

Naxaliterna firar det stora Bhumkaluproret mot britterna.

Naxaliterna firar martyrveckan.

med de marxistiska och demokratiska krafter som står fast vid kärnpunkten i Marx läror; den absoluta nödvändigheten av att krossa den gamla staten och mobilisera styrka för att under proletariatets diktatur bygga socialismen för att gå vidare mot ett klasslöst kommunistiskt samhälle. Denna grundläggande del i marxismen, som först förverkligades i Ryssland under ledning av Lenin och Stalin, ignoreras och förkastas av världens revisionister och neorevisionister vilket är ett sätt att bekämpa marxismen i marxismens namn till förmån för imperialismen och kapitalismen. Dessa krafter finns idag i alla världens länder och de försöker att hindra arbetarklassen från att gå framåt på den revolutionära vägen. Opportunister i vårt land som CPI och CPI(m) ansluter sig inte till denna kärnpunkt i Marx läror. Så det är bäst att partiet undviker att förena sig med dem i firandet. Vi får inte för ett ögonblick glömma att det är omöjligt för partiet och folket att med skärpa, mod och enighet gå framåt i kampen utan en oförsonlig och kompromisslös kamp mot opportunism i alla former. Men de intellektuella som försvarar kärnan i marxismens läror, oktoberrevolutionen och den stora proletära kulturrevolutionen, kan bjudas in till våra arrangemang även om de stöder sådana partier. Eftersom

femtioårsdagen av den stora proletära kulturrevolutionen, hundraårsdagen av oktoberrevolutionen och Marx tvåhundraårsdag kommer att firas internationellt ska ansträngningar göras för att anordna åtminstone ett internationellt möte i någon indisk stad på en tidpunkt som är lämplig för deltagarna. Vi kan vid detta tillfälle uppmärksamma alla fyra årsdagarna. Likaså bör indiska revolutionärer delta vid internationella möten som utomlands organiseras av verkliga revolutionära krafter för att fira dessa årsdagar.

Vi kan förvänta oss att fienden överallt, både i städerna och på landsbygden, kommer att försöka hindra oss från att fira dessa årsdagar. Vi ska vara beredda på detta och dra upp realistiska och genomförbara planer för att kunna genomföra våra arrangemang trots försöken att stoppa dem. Genom att lita på vår förankring bland massorna och genom att mobilisera folket ska vi arrangera offentliga möten, inomhusmöten och seminarier i städerna. Alla möten ska ha som syfte att sprida marxismen-leninismen-maoismens ideologi, dess betydelse idag och i framtiden och partiets ideologiska och politiska linje till de breda massorna. Marxismen-leninismen-maoismen ska föras fram som alternativet

till all borgerlig och småborgerlig ideologi som ekonomism, reformism, parlamentarism, postmodernism mm. Vi ska framhålla nödvändigheten av den proletära världsrevolutionen, de ryska och kinesiska revolutionernas historiska landvinningar och de stora framstegen som gjorts av mänskligheten trots de ledande revisionisternas, förrädarnas och kapitalistfararnas förräderi. Orsakerna bakom urartningen av Ryssland, Kina och andra socialistiska och nydemokratiska stater och möjligheterna att i framtiden förhindra liknande bakslag ska diskuteras och analyseras. Vår syn på den vetenskapliga teorin om proletariatet; som kommer ur kampen för produktionen, klasskampen och det vetenskapliga experimentet, nödvändigheten av att tillämpa proletärt ledarskap och arbetsmetoder liksom tillämpningen av klasständpunkten och masslinjen, ska föras fram till folkets stora massor. Dessutom ska partiet, PLGA, myndigheter för folkmakten, revolutionära folkkommittéer och massorganisationer brett propagera den indiska revolutionära rörelsens framgångar bland massorna. Alla partikommittéer, från toppen till basen ska vid dessa tillfällen, tillsammans med enheter och fraktioner i massorganisationerna och enhetsfronterna, genomföra teoretiska studier och

Indiensolidaritet tar inte emot pengar

från staten eller från några andra organisationer. Detta är en principiell hållning. En princip är en ståndpunkt som man aldrig får bryta mot. Vi tror att varje verklig folkrörelse måste vara självförsörjande. Den som tar emot pengar från andra organisationer kommer för eller senare medvetet eller omedvetet att börja anpassa sig till bidragsgivaren. Det går inte i längden att vara en kritisk och radikal röst om man samtidigt tar emot pengar från en organisation som har en helt annan politik och helt andra intressen. Det är inte många i Sverige som tar denna fråga på allvar. Men vi gör det och vi är beroende av dig. Sätt in en slant på:

SWEDBANK 82172032789240

lektioner i marxismen-leninismen-maoismen, oktoberrevolutionen, den stora proletära kulturrevolutionen och den nydemokratiska revolutionen i vårt land. Partiet, milisen och massorganisationerna ska starta nya rekryteringskampanjer för att fylla sina led med nya krafter. I gerillaområdena ska fackeltåg, väpnade marscher, massmöten och offentliga möten genomföras under förutsättning att de kan genomföras utan att attackeras av fienden. Även i städerna ska massmöten, offentliga möten, seminarier mm arrangeras av massorganisationerna genom mobilisering av likasinnade krafter och av folket. Vårt parti, PLGA, revolutionära folkkommittéer och massorganisationer ska förbereda propagandamaterial, ge intervjuer i massmedia och publicera teoretiska böcker och specialutgåvor av tidningar på olika språk. Böcker om revolutionär teori och historia ska ges ut eller tryckas i nya upplagor. Olika propagandamaterial och andra publikationer ska i allmänhet ha en enkel och tillgänglig utformning som är lätt för massorna att ta till sig. Partifraktioner i massorganisationerna ska lägga speciell vikt vid att ta sådana initiativ. Särskild uppmärksamhet ska läggas vid att publicera böcker, broschyrer och artikelsamlingar som är skrivna på ett sätt som ökar förståelsen bland kadern och aktivisterna för marxismen-leninismen-maoismen, oktoberrevolutionen och vårt partis historia. Med tanke på betydelsen av de fyra årsdagarna ska

det läggas vikt vid att höja den ideologiska och politiska nivån i partiet. Revolutionen är segern för arbetarna och de arbetande massorna och frukten av deras hjältemodiga offer. De kommande årsdagarna är festtillfällen för massorna och deras deltagande och engagemang ska säkerställas genom vår propaganda, mobiliseringsarbete och utformning av firandet. Vi måste sträva efter att i största möjliga mån involvera folket så att de tar till sig dessa händelser som sina egna och med entusiasm stärker sin roll i landets pågående revolutionära krig.

Kamrater! Det internationella proletariatet axlar det historiska ansvaret att leda de stora massorna på slingrande vägar och igenom tusentals strider mot fienden för att upprätta det klasslösa samhället. Nutidens marxism, under marxismens-leninismen-maoismens oövervinnerliga fana, går framåt för att uppfylla sin historiska uppgift. Vårt parti har under de senaste femtio åren sedan naxaliternas väpnade bondeuppror, trots upp- och nedgångar, nått flera betydelsefulla framgångar på det långvariga folkkrigets väg. Dessa framgångar har uppnåtts genom att på ett kreativt sätt tillämpa marxismen-leninismen-maoismen på landets konkreta politiska förhållanden, i kamp mot de härskande klassernas fascistiska förtryck och med blodet av tusentals heroiska martyrer. Vi ska använda de kommande jubileerna för att betona och försvara dessa landvinningar och

hämta inspiration från dem för att nå ytterligare framsteg i folkkriget. Vi ska, vid dessa tillfällen, utrusta, utbilda och forma partiet och massorna med marxismen-leninismen-maoismen och framhålla våra positiva och negativa erfarenheter och dra lärdomar av misstag i vårt arbete. Vi ska sträva efter att under dessa jubileer öka entusiasmen och glöden i vårt parti, i PLGA, i de revolutionära folkkommittéerna, massorganisationerna, bland sympatisörerna och bland massorna. Vi ska försöka vinna förtroende bland de progressiva krafterna och bland folket och vinna över dem så att de kraftfullt kan förenas mot den gemensamma fienden. Vi ska propagera att nydemokrati, socialism och kommunism är den enda vägen till befrielse från exploateringens och förtryckets slaveri. Detta är den väg som pekats ut av det internationella proletariatets lärare Marx, Engels, Lenin, Stalin och Mao. Detta är vägen som lyses upp av oktoberrevolutionen, den kinesiska revolutionen och naxalitupproret. Låt oss, med anledning av de kommande fyra jubileerna, förnya vårt löfte att fortsätta på denna väg! Vi uppmanar alla partiheter och medlemmar att sprida denna inbjudan bland folket och genomför framgångsrikt jubileerna med deras aktiva engagemang och deltagande.

*Med revolutionära hälsningar
Generalsekreterare Ganapathy, centralkommittén, CPI(maoist).*

Gerillasoldater som gör sina morgonbestyr någonstans i Dandakaranya.